

РЕШЕНИЕ

№ 968

гр. София, 13.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **9394** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 22789 от 01.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 38493 от 10.09.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от В. Л. модев, с адрес за призоваване и съобщения [населено място], [улица], ет.4, ап. 8 чрез адв. Д. Д. от САК срещу решение без номер от 20.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по нахд № 5959/2011 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 6451 от 11.02.2011 г., издадено от Началника на АНД, отдел „Пътна полиция” (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 10,00 /десет/ лв., за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, е оставена без разглеждане.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Касаторът моли отмяна на решението на СРС изцяло и постановяването на решение по същество, с което да бъде отменено спорното НП. В съдебното заседание редовно

призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 18.02.2011 г., около 16.45ч., В. М. е управлявал лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по бул. С. шосе в посока от бул. Г.М. Д. към ул. Н. Г.. Срещу ресторант „Ловен парк” скоростта на автомобила била засечена от св. Г. – инспектор при звено ПК на 01 РУ-СДВР с техническо средство – радар „TR-4” с № 009, показващ дата, точен час и скорост на автомобила. Радарът засякъл скорост на автомобила – 73 км/ч при разрешена 50 км/ч за населено място. При спирането на автомобила полицаите установили, че водача управлява с акт № 736091 от 14.12.2010 г. с изтекъл срок. За констатираните нарушения на Д. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено НП, предмет на проверка от СРС.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора по пункт първи от НП е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на М. е ангажирана правилно за нарушение на чл. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като управлявал МПС над допустимата скорост с 32 км/ч за населено място, установено по надлежния ред. СРС е приел, че определената санкция е в законоустановения размер, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение и наличието на предходни нарушения, извършени от жалбоподателя. Въззивната инстанция е потвърдила обжалваното НП, в частта по пункт първи от него като правилно и законосъобразно. На следващо място този съд е изложил съображения за недопустимост на жалбата срещу пункт втори на НП, поради което е оставил същата без разглеждане. Позовал се е на разпоредбата на чл. 59, ал. 3 ЗАНН, съгласно който текст, не подлежат на обжалване НП, с които е наложена глоба в размер на 10,00 лв., включително.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява частично основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити:

посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН.

Решението, предмет на касационна проверка, в частта касаеща пункт първи от НП не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба е неоснователна в тази част, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По отношение на решението, в частта, с която районният съд е оставил без разглеждане жалбата срещу спорното НП, в частта, с която на М. е наложено административно наказание глоба в размер на 10,00 лв., Жалбата в тази част е основателна и следва да бъде уважена.

Със Закона изменение и допълнение на ЗАНН, публ. в ДВ, бр. 77 от 09.10.2012 г., влязъл в сила същия ден, разпоредбата на чл. 59, ал. 3 ЗАНН е отменена. Предвид така настъпилата законодателна промяна, неправилна се явява преценката на районния съд, че не съществува право на санкционираното в лице да обжалва спорното НП в тази част. Ето защо, незаконосъобразен е отказът жалбата на М. да бъде разгледана по същество и в тази част. Решението в тази му част следва да бъде отменено, а делото върнато на същия състав на СРС за разглеждане на жалбата и постановяване на съдебен акт по същество на спора по пункт втори от НП.

Предвид гореизложеното и поради частично съвпадение на изводите на касационната и въззивната инстанции, касационната жалба е частично основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде частично отменено.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Съдебно решение без номер от 20.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по НАХД № 5959/2011 г., с което жалбата на В. Л. М. срещу Наказателно постановление № 6451/2011 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” – Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, с която му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10,00 лв., за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, е оставена без разглеждане.

ВРЪЩА делото на същия състав на Софийския районен съд за разглеждане на жалбата на В. Л. М. срещу Наказателно постановление № 6451/2011 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” – Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, с която му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10,00 лв., за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 20.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по НАХД № 5959/2011 г. в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.